ντάμπινγκ, οπότε δεν απαιτείται καμία ειδική αιτιολόγηση.

4. Από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 4, παράγραφος 2, περίπτωση γ, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ 2423/88 προκύπτει ότι η επίπτωση των εισαγωγών πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τις τάσεις των οικονομικών παραγόντων που λαμβάνονται υπόψη. Τούτο σημαίνει ότι δεν μπορούν να συνάγονται συμπεράσματα σχετικά με την επίπτωση των εισαγωγών παρά μόνο αν η οικονομική κατάσταση των κοινοτικών παραγωγών κατά την περίοδο διεξαγωγής της έρευνας μπορεί να συγκριθεί προς εκείνη των προηγουμένων ετών, πράγμα το οποίο προϋποθέτει ότι οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις συνεργάζονται με την Επιτροπή και της παρέχουν στοιχεία σχετικά με την οικονομική τους κατάσταση κατά τα προηγούμενα έτη.

ΕΚΘΕΣΗ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ
στην υπόθεση C-315/90 *

I — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1. *Ιστορικό της διαφοράς*

Τον Ιούνιο του 1989, οι προσφεύγουσες, η ολική παραγωγή των οποίων αντιπροσώπευε την εποχή εκείνη το σύνολο της κοινοτικής παραγωγής ηλεκτρικών κινητήρων μονοφασικού ρεύματος δύο ταχυτήτων για ηλεκτρικά πλυντήρια, υπέβαλαν καταγγελία ενώπιον της Επιτροπής σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1), ισχυριζόμενες ότι οι εισαγωγές των εν λόγω προϊόντων από τη Βουλγαρία, τη Ρουμανία και την Τσεχοσλοβακία αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.

Εκτιμώντας ότι η καταγγελία αυτή περιελάμβανε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά την ενδεχόμενη ύπαρξη ντάμπινγκ και την πρόκληση ζημίας εξ αυτού, η Επιτροπή δημοσίευσε στην Επίσημη Εφημερίδα της 14ης Νοεμβρίου 1989 ανακοίνωση για την κίνηση διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές στην Κοινότητα ορισμένων ηλεκτροκινητήρων μονοφασικού ρεύματος δύο ταχυτήτων, καταγωγής Βουλγαρίας, Ρουμανίας και Τσεχοσλοβακίας, υπαγομένων στον κωδικό ΣΟ 8501 40 90 (ΕΕ C 286, σ. 11), κινώντας παράλληλα τη σχετική με τη διεξαγωγή έρευνας διαδικασία.

Η έρευνα της Επιτροπής κάλυψε την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 30ής Σεπτεμβρίου. Τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε η Επι-

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

τροπή βάσει του συνόλου των πληροφοριών που συνέλεξε συνοψίζονται στο εξής:

« Δεδομένου ότι δεν διαπιστώθηκε καμία εισαγωγή από τη Βουλγαρία στην Κοινότητα το 1988 και κατά την περίοδο της έρευνας, η Επιτροπή εξαίρεσε εκ προοιμίου τη χώρα αυτή από τη διαδικασία. »

Όσον αφορά τις εισαγωγές ηλεκτρικών κινητήρων από τη Ρουμανία και την Τσεχοσλοβακία, η Επιτροπή κατέληξε, στη συνέχεια, ότι οι εισαγωγές αυτές δεν προξένησαν σοβαρή ζημία στην οικεία κοινοτική βιομηχανία. Στήριξε δε το συμπέρασμά της στις εξής διαπιστώσεις:

« Η αύξηση αυτών των εισαγωγών καταγωγής Ρουμανίας και Τσεχοσλοβακίας ήταν μικρότερη από εκείνη της κοινοτικής κατανάλωσης. Η μείωση των εν λόγω εισαγωγών ήταν ιδιαίτερα αισθητή κατά την περίοδο της έρευνας, δεδομένου ότι ανήλθε σε 8 %, ενώ η κοινοτική κατανάλωση έμεινε σχετικά σταθερή. Συνεπώς, σε σχέση με την κοινοτική κατανάλωση, το μερίδιο των εισαγωγών ηλεκτρικών κινητήρων από τη Ρουμανία και την Τσεχοσλοβακία μειώθηκε κατά την περίοδο 1986-1989 κατά 2,7 %, ήτοι από 26,6 % το 1986 σε 23,9 % το 1989. »

Παρά την ύπαρξη μειωμένων τιμών στις δύο κυριότερες αγορές για τις οποίες προορίζονταν τα εν λόγω προϊόντα, ήτοι την ιταλική αγορά (μεταξύ 3 και 26 % όσον αφορά τον Ρουμάνο εξαγωγέα, μεταξύ 5 και 26 % όσον αφορά τον Τσεχοσλοβάκο) και την ισπανική (μεταξύ 4 και 18 % όσον αφορά τον Τσεχοσλοβάκο εξαγωγέα), από την εξέταση της επιπτώσεως των εισαγωγών αυτών επί της κοινοτικής βιομηχανίας προέκυψε ότι όλοι οι οικονομικοί δείκτες που αφορούσαν τον οικείο βιομηχανικό κλάδο ήταν θετικοί εκτός ενός.

Πράγματι, οι κοινοτικοί παραγωγοί μπόρεσαν να αυξήσουν την παραγωγή τους κατά 20,6 %· οι πωλήσεις τους εντός της Κοινότητας αυξήθηκαν κατά 16,1 %, οι δε εξαγωγές κατά 13 %. Κατά συνέπεια το μερίδιο της αγοράς που κατείχαν οι κοινοτικοί παραγωγοί αυξήθηκε κατά 2,6 %, από 73,4 % το 1986 σε 76 % κατά την περίοδο διεξαγωγής της έρευνας. Επίσης, αισθητή αύξηση σημείωσαν και οι τιμές των οικείων κοινοτικών προϊόντων κατά τη διάρκεια της περιόδου διεξαγωγής της εν λόγω έρευνας.

Κατά την άποψη της Επιτροπής, το μοναδικό στοιχείο που δεν ήταν τόσο θετικό αφορά τα αποτελέσματα χρήσεως τα οποία κατέστησαν αρνητικά κατά την περίοδο της έρευνας. Επ' αυτού, η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να επαληθεύσει την τάση αυτή, διότι δύο επιχειρήσεις που αντιπροσώπευαν το ήμισυ της κοινοτικής παραγωγής κατά τη διάρκεια της έρευνας δεν προσκόμισαν στοιχεία για τα προηγούμενα έτη όσον αφορά την οικονομική κατάστασή τους. Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι δύο παραγωγοί εξακολουθούσαν να έχουν κέρδη, ο ένας από τους οποίους είναι παραγωγός ηλεκτρικών κινητήρων υπαγόμενος σε όμιλο εταιριών που κατασκευάζει ηλεκτρικά πλυντήρια και ο άλλος είναι ανεξάρτητος παραγωγός, δηλαδή δεν έχει ιδιαίτερη συνεργασία με κάποιον κατασκευαστή ηλεκτρικών πλυντηρίων. Μεταξύ των κοινοτικών παραγωγών που είχαν ζημίες, ο ένας είναι παραγωγός που καλύπτει όλα τα στάδια της παραγωγής μέχρι το τελικό προϊόν και ο άλλος αποτελεί θυγατρική επιχείρηση ανεξάρτητου παραγωγού. Συναφώς η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι ζημίες του παραγωγού που καλύπτει όλα τα στάδια της παραγωγής οφείλονταν περισσότερο στην πολιτική αγορών του ομίλου στον οποίο υπαγόταν παρά στις επιπτώσεις των τιμών των εισαγωγών για τις οποίες υπήρχαν υποψίες ότι αποτελούσαν το αντικείμενο ντάμπινγκ. Όσον αφορά δε τη θυγατρική του ανεξάρτητου παραγωγού, λόγω της ελλείψεως

στοιχείων σχετικών με την οικονομική του κατάσταση κατά τα προηγούμενα έτη, δεν προέκυψε ότι οι ζημίες που είχε κατά την περίοδο διεξαγωγής της έρευνας προκλήθηκαν εξαιτίας των επίμαχων εισαγωγών.

Τέλος, όσον αφορά την ύπαρξη κινδύνου προκλήσεως ζημιών στο πλαίσιο της ισπανικής αγοράς ειδικότερα, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 2433/88. Επ' αυτού, η Επιτροπή διαπίστωσε, αφενός μεν, ότι η Ρουμανία δεν είχε πραγματοποιήσει εξαγωγές προς την Ισπανία το 1988 και το 1989 και ότι οι εξαγωγές από την Τσεχοσλοβακία μειώθηκαν αισθητά κατά την περίοδο διεξαγωγής της έρευνας, αφετέρου δε, ότι δεν υπάρχουν στοιχεία σχετικά με ενδεχόμενη αύξηση της εξαγωγικής ικανότητας του Τσεχοσλοβάκου εξαγωγέα στο άμεσο μέλλον.

Η Επιτροπή ανακοίνωσε τα αποτελέσματα της έρευνας στις καταγγέλουσες εταιρίες σε σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στις 23 Μαΐου 1990 στα γραφεία της Επιτροπής στις Βρυξέλλες.

Κατόπιν της συσκέψεως αυτής, οι προσφεύγουσες ζήτησαν από την Επιτροπή, με δύο διαδοχικά έγγραφά τους, αντίστοιχα της 1ης Ιουνίου και της 17ης Ιουλίου 1990, να αναθεωρήσει την απόφασή της σχετικά με την περάτωση της έρευνας και να επιβάλει δασμούς αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές από τη Βουλγαρία, τη Ρουμανία και την Τσεχοσλοβακία.

Η Επιτροπή, εκτιμώντας ότι κανένα από τα στοιχεία τα οποία επικαλούνταν οι προσφεύγουσες δεν ήταν ικανό να επηρεάσει την απόφασή της, αρνήθηκε να συνεχίσει την έρευνα με δύο έγγραφα της 4ης Ιουλίου και της 2ας Αυγούστου 1990.

Τέλος, η Επιτροπή εξέδωσε στις 26 Ιουλίου 1990, βάσει του άρθρου 9 του προαναφερθέντος κανονισμού 2423/88, την απόφαση 90/399/ΕΟΚ για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές ορισμένων ηλεκτρονικών [ηλεκτρικών] κινητήρων μονοφασικού ρεύματος δύο ταχυτήτων, καταγωγής Βουλγαρίας, Ρουμανίας και Τσεχοσλοβακίας, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής ακυρώσεως.

2. *Διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου*

Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 15 Οκτωβρίου 1990 η γαλλική επαγγελματική οργάνωση Gimelec, η ισπανική επαγγελματική οργάνωση Sercobe και οι εταιρίες ιταλικού δικαίου Sole SpA και Nuova IB-MEI SpA άσκησαν, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της προαναφερθείσας αποφάσεως 90/399/ΕΟΚ της Επιτροπής.

Με απόφαση της 15ης Μαΐου 1991 το Δικαστήριο ανέθεσε την εκδίκαση της υποθέσεως στο τρίτο τμήμα, κατ' εφαρμογή του άρθρου 95 του Κανονισμού Διαδικασίας, και αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

II — Αιτήματα των διαδίκων

Οι *προσφεύγουσες* ζητούν από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 90/399/ΕΟΚ της Επιτροπής, για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές ορισμένων ηλεκτρικών κινητήρων

μονοφασικού ρεύματος δύο ταχυτήτων, καταγωγής Βουλγαρίας, Ρουμανίας και Τσεχοσλοβακίας·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Η *Επιτροπή* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη και

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

III — Λόγοι και επιχειρήματα των διαδίκων

Οι *προσφεύγουσες* υποστηρίζουν, καταρχάς, ότι έχουν έννομο συμφέρον, δεδομένου ότι η επίδικη απόφαση τις αφορά άμεσα και ατομικά. Η *Επιτροπή* δεν αμφισβητεί το παραδεκτό της προσφυγής.

Όσον αφορά την ουσία της υποθέσεως, οι λόγοι ακυρώσεως που αναπτύσσουν οι προσφεύγουσες προς στήριξη της προσφυγής τους, το βάσιμο της οποίας αμφισβητείται από την Επιτροπή, αφορούν, αφενός, την ανυπαρξία ζημίας εξαιτίας των εισαγωγών από τη Ρουμανία και την Τσεχοσλοβακία (σημείο 17 της επίδικης αποφάσεως) και, αφετέρου, το γεγονός ότι δεν περιελήφθη η Βουλγαρία στη σχετική διαδικασία (σημείο 7 της επίδικης αποφάσεως).

1. *Επί της ανυπαρξίας σοβαρής ζημίας*

Οι *προσφεύγουσες* διατείνονται ότι το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η Επιτροπή όσον αφορά την ανυπαρξία σοβαρής ζημίας, το οποίο στηρίζεται στην εκτίμηση ότι, αφενός, υπήρξε μείωση του μεριδίου της αγοράς που αντιπροσωπεύουν οι εν λόγω εισαγωγές και ότι, αφετέρου, οι εισαγωγές αυτές δεν είχαν επίπτωση στις καθοριζόμενες από τους κοινοτικούς παραγωγούς τιμές, είναι προδήλως εσφαλμένο· ισχυρίζονται δε ακόμη ότι η σχετική αιτιολογία που παραθέτει η Επιτροπή είναι ανεπαρκής.

Συναφώς η *Επιτροπή* παρατηρεί, καταρχάς, ότι οι προσφεύγουσες προσβάλλουν δύο μόνον από τα στοιχεία στα οποία στηρίχθηκε η Επιτροπή για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν προκλήθηκε σοβαρή ζημία. Από τα σημεία 8 έως 16 της επίδικης αποφάσεως προκύπτει ότι, για την έκδοσή της, ελήφθη υπόψη το σύνολο των παραγόντων που απαριθμούνται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 2423/88, από τα οποία τα περισότερα δεν αμφισβητούνται από τις προσφεύγουσες. Συνεπώς, κατά την Επιτροπή, οι επικρίσεις των προσφευγουσών όσον αφορά την αιτιολογία της, και αν ακόμα ήταν δικαιολογημένες, δεν θα αρκούσαν για να επηρεάσουν τη διαπίστωση της Επιτροπής σχετικά με την ανυπαρξία σοβαρής ζημίας.

α) Μείωση του μεριδίου της αγοράς που αντιπροσώπευαν οι εν λόγω εισαγωγές

1) Οι *προσφεύγουσες* εκφράζουν, καταρχάς, έντονες επιφυλάξεις όσον αφορά την αξιοπιστία των στοιχείων σχετικά με τον όγκο των εν λόγω εισαγωγών τα οποία έλαβε υπόψη η Επιτροπή. Τα στοιχεία αυτά προέρχονταν αποκλειστικά από τις απαντήσεις στα ερωτηματολόγια αντιντάμπινγκ που συμπλήρωσαν οι Ρουμάνοι και οι Τσεχοσλοβάκοι εξαγωγείς, οι οποίες ουδόλως εξακριβώθηκαν, αν και δεν

συμφωνούσαν με τα στοιχεία που είχαν στη διάθεσή τους οι προσφεύγουσες, με ελέγχους είτε των εξαγωγέων είτε των εισαγωγέων.

Η *Επιτροπή* παρατηρεί επ' αυτού ότι οι προσφεύγουσες δεν προσκομίζουν αποδείξεις που να κλονίζουν την αξιοπιστία των στοιχείων των εξαγωγέων. Τα στοιχεία εκείνα στα οποία αναφέρονται οι προσφεύγουσες στην καταγγελία τους δεν αποτελούν αποδείξεις, διότι βασίζονται στις κοινοτικές στατιστικές, που καλύπτουν άλλα προϊόντα σε σχέση με αυτά τα οποία αφορά η παρούσα διαδικασία αντιντάμπινγκ. Εξάλλου η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια τακτική, λαμβάνει ως βάση για τους υπολογισμούς της τα αριθμητικά στοιχεία που περιλαμβάνονται στις απαντήσεις των ερωτηματολογίων, τα οποία επιβεβαιώνει, εφόσον είναι δυνατόν, με σύγκριση προς τις στατιστικές του Eurostat.

2) Οι *προσφεύγουσες* υποστηρίζουν στη συνέχεια ότι, ακόμα και με βάση τα στοιχεία που έλαβε υπόψη η Επιτροπή, το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε είναι προδήλως εσφαλμένο, καθόσον στηρίζεται στην ιδέα ότι η αύξηση του μεριδίου της αγοράς που αντιπροσωπεύουν οι εισαγωγές αποτελεί προϋπόθεση για τη διαπίστωση ζημίας κατά την έννοια του άρθρου 4 του κανονισμού 2423/88. Αυτή η προϋπόθεση είναι, κατά τις προσφεύγουσες, ασυμβίβαστη προς το γράμμα του άρθρου 4, παράγραφος 2, του προαναφερθέντος κανονισμού, από το οποίο προκύπτει σαφώς ότι ο « όγκος των εισαγωγών » αποτελεί έναν μόνον από τους παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να διαπιστωθεί η ύπαρξη ζημίας. Πράγματι, από το κείμενο αυτό προκύπτει ότι ενδεχόμενη αύξηση των εισαγωγών μπορεί να εκτιμηθεί « είτε σε απόλυτη αξία είτε σε σχέση με την παραγωγή ή την κατανάλωση στην Κοινότητα ».

Επιπλέον, κατά τις προσφεύγουσες, η προϋπόθεση αυτή έρχεται σε προφανή αντίθεση με την πρακτική που ακολούθησε προηγουμένως η Επιτροπή σε πολλές υποθέσεις, καθώς και με τη νομολογία του Δικαστηρίου. Σ' αυτή την αλληλουχία οι προσφεύγουσες επικαλούνται ιδίως την απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση των τυποποιημένων πολυφασικών ηλεκτρικών κινητήρων στο πλαίσιο της οποίας η Επιτροπή έλαβε ως βάση για τη διαπίστωση υπάρξεως ζημίας αποκλειστικά το γεγονός ότι οι εισαγωγές κινητήρων από τις οικείες χώρες εξακολουθούσαν να αντιπροσωπεύουν το ίδιο μεγάλο μερίδιο της αγοράς, ενώ παράλληλα πραγματοποιούνταν εισαγωγές σε σημαντικά μειωμένες τιμές, πράγμα το οποίο συμβαίνει επίσης και στην παρούσα υπόθεση. Η απόφαση αυτή κρίθηκε ισχυρή από το Δικαστήριο, το οποίο, με την ευκαιρία αυτή, όσον αφορά τη μείωση του μεριδίου της αγοράς των εισαγομένων ηλεκτρικών κινητήρων και την αύξηση της κοινοτικής παραγωγής, γεγονότα τα οποία επικαλούνται οι προσφεύγουσες στην παρούσα υπόθεση, δέχθηκε ρητά ότι κατά την εξέταση της ζημίας πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ένα σύνολο παραγόντων, από τους οποίους κανένας δεν μπορεί να αποτελεί μόνος του έρεισμα καθοριστικής κρίσεως (απόφαση της 11ης Ιουλίου 1990, C-157/87, Electroimpex κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1990, σ. I-3021, σκέψη 41).

Η *Επιτροπή* συμφωνεί με την άποψη των προσφευγουσών, κατά την οποία η αύξηση του μεριδίου της αγοράς που αντιπροσωπεύουν οι εισαγωγές δεν αποτελεί προϋπόθεση για τη διαπίστωση ζημίας, υπογραμμίζει δε ότι ενήργησε ακριβώς βάσει τούτου, όπως προκύπτει ιδίως από τα συμπεράσματά της περί της ζημίας (σημείο 17 της επίδικης αποφάσεως).

3) Τέλος, οι *προσφεύγουσες* ισχυρίζονται ότι υπέστησαν πρόδηλη δυσμενή μεταχείριση, καθόσον η Επιτροπή αρνήθηκε αναιτιολόγητα να εφαρμόσει στην προκειμένη περίπτωση την πάγια πρακτική της, κατά την οποία λαμβάνεται υπόψη μόνο η « ελεύθερη αγορά »

του οικείου προϊόντος. Βάσει της πρακτικής αυτής, όταν μέρος της κοινοτικής παραγωγής δεν πωλείται στην « ελεύθερη αγορά« , αλλά μάλλον προορίζεται να πωληθεί στο εσωτερικό μιας « δέσμιας αγοράς » ενός παραγωγού που καλύπτει όλα τα στάδια της παραγωγής, δηλαδή αγοράς την οποία έχει εξασφαλίσει ο παραγωγός λόγω του ότι οι αγοραστές υπάγονται στον ίδιο όμιλο επιχειρήσεων, στην αγορά αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ισχύουν οι κανόνες που διέπουν τις συνήθεις εμπορικές πράξεις και, συνεπώς, αυτή δεν επηρεάζεται από τις εισαγωγές που γίνονται σε μειωμένες τιμές. Κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή όφειλε να ακολουθήσει την πρακτική αυτή και στην προκειμένη υπόθεση, διότι χαρακτηριστικό του τομέα των κινητήρων μονοφασικού ρεύματος για ηλεκτρικά πλυντήρια είναι η ύπαρξη τόσο « δέσμιας » όσο και « ελεύθερης » αγοράς. Αν ενεργούσε έτσι, όπως επανειλημμένα οι προσφεύγουσες ζήτησαν από την Επιτροπή, θα διαπίστωνε ότι οι πωλήσεις των οικείων παραγωγών της Ανατολικής Ευρώπης αντιπροσωπεύουν όχι μόνο σαφώς μεγαλύτερο μερίδιο της αγοράς (39 έως 40 % με ποσοστό άνω του 50 % στην ιταλική αγορά), αλλά ακόμα ότι το εν λόγω μερίδιο παρέμεινε σταθερό ή σημείωσε ελαφρά αύξηση μεταξύ 1986 και 1989.

Η *Επιτροπή* επιβεβαιώνει τον ισχυρισμό ότι, σε ορισμένες πολύ ειδικές διαδικασίες αντιντάμπινγκ, τα κοινοτικά όργανα έλαβαν υπόψη μερίδιο αγοράς που αφορούσε τη λεγόμενη « ελεύθερη αγορά » επιδιώκοντας να αποδείξουν την αύξηση των εισαγωγών στις περιπτώσεις αυτές. Υπογραμμίζει, εντούτοις, ότι δεν πρόκειται για πάγια τακτική αλλά για εξαίρεση από τον κανόνα του άρθρου 4, παράγραφος 2, περίπτωση α, του κανονισμού 2423/88, κατά τον οποίο η εκτίμηση της ζημίας βασίζεται στον « όγκο των εισαγωγών (...) σε σχέση με την παραγωγή (...) στην Κοινότητα », δηλαδή σε σχέση με το μερίδιο της « συνολικής αγοράς » και όχι της « ελεύθερης ». Εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν έκρινε πρόσφορο να λάβει υπόψη μόνο τις πωλήσεις στην « ελεύθερη αγορά », διότι η « συνολική αγορά » εμφαίνει καλύτερα την κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας απ' ό,τι το μερίδιο που αντιπροσωπεύουν οι εισαγωγές στην « ελεύθερη αγορά ». Προς στήριξη της απόψεώς της η Επιτροπή διατείνεται ότι οι εν λόγω ηλεκτρικοί κινητήρες, είτε εισαγόμενοι είτε κοινοτικής προελεύσεως, πωλούνται στην ίδια αγορά και χρησιμοποιούνται για τον ίδιο σκοπό, ήτοι για την κατασκευή ηλεκτρικών πλυντηρίων. Οι παραγωγοί ηλεκτρικών κινητήρων που διατηρούν ιδιαίτερη συνεργασία με κατασκευαστές πλυντηρίων πωλούν τους κινητήρες τους και σε άλλους κατασκευαστές πλυντηρίων, μάλιστα δε στις ίδιες περίπου τιμές σε σχέση με τις πωλήσεις προς τους κατασκευαστές πλυντηρίων με τους οποίους συνεργάζονται. Επιπλέον, η θυγατρική που παράγει κινητήρες, την οποία έχουν συστήσει οι κατασκευαστές πλυντηρίων, αγοράζει επίσης εισαγόμενους ηλεκτρικούς κινητήρες, δύο δε παραγωγοί κινητήρων, λεγόμενοι ανεξάρτητοι, πωλούν τους κινητήρες τους στους κατασκευαστές πλυντηρίων που έχουν θυγατρικές οι οποίες κατασκευάζουν παρόμοιους κινητήρες. Τέλος, η Επιτροπή παρατηρεί ότι, ακόμα και αν προέβαινε σε εκτίμηση της εξελίξεως των εισαγωγών στην « ελεύθερη αγορά », από τα στοιχεία που προσκόμισαν οι προσφεύγουσες προκύπτει σαφώς ότι δεν θα κατέληγε σε διαφορετικά συμπεράσματα.

Στο υπόμνημα απαντήσεώς τους οι *προσφεύγουσες* παρατηρούν ότι μόλις με το υπόμνημα αντικρούσεως της Επιτροπής πληροφορήθηκαν για πρώτη φορά ότι, στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή θεώρησε απρόσφορο να εξετάσει την κατάσταση με βάση την έννοια της « ελεύθερης/δέσμιας αγοράς » και ότι, επομένως, εξέτασε την εξέλιξη των μεριδίων της αγοράς στη « συνολική αγορά ». Κατά τις προσφεύγουσες, η επιλογή αυτή δεν αιτιολογείται στην επίδικη απόφαση, η οποία, αντιθέτως, λαμβάνει ως βάση, στη δεύτερη και την τρίτη παράγραφο του σημείου 16, την « ελεύθερη/δέσμια αγορά ». Εντούτοις, έστω και αν ληφθούν υπόψη τα μερίδια της αγοράς που

αντιπροσώπευαν οι εισαγωγές σε σχέση με τη « συνολική αγορά » — εν προκειμένω 25 % περίπου — η επίπτωση των εν λόγω εισαγωγών είναι, κατά τις προσφεύγουσες, εξίσου σημαντική. Πράγματι, η Επιτροπή έχει αναγνωρίσει στο παρελθόν την ύπαρξη σοβαρής ζημίας σε περιπτώσεις στις οποίες το μερίδιο της αγοράς των εισαγωγών ήταν αισθητά μικρότερο από το εξακριβωθέν στην υπό κρίση υπόθεση.

Η *Επιτροπή* ισχυρίζεται, στο υπόμνημα ανταπαντήσεώς της, ότι η εκτίμηση της ζημίας σε σχέση με τη « συνολική αγορά » υπαγορεύεται από το άρθρο 4, παράγραφος 2, περίπτωση α, του κανονισμού 2423/88 και, επομένως, δεν χρειάζεται να αιτιολογηθεί. Επικουρικά, διατείνεται ότι, και αν ακόμα η Επιτροπή είχε εκτιμήσει τη ζημία σε σχέση μόνο με την « ελεύθερη αγορά », δεν θα κατέληγε σε διαφορετικό συμπέρασμα. Πράγματι, η διαφορά μεταξύ « ελεύθερης » και « δέσμιας αγοράς » ελήφθη υπόψη μόνο για τις δύο από τις τέσσερις εταιρίες, ήτοι για την εταιρία Sole SpA και την εταιρία Selni, είχε δε κάποιο πρακτικό αποτέλεσμα μόνον όσον αφορά την τελευταία. Όσον αφορά την εταιρία Sole SpA, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η εταιρία αυτή, η οποία υπαγόταν μέχρι τον Οκτώβριο του 1987 στον όμιλο Zanussi και έγινε στη συνέχεια μέλος του ομίλου Electrolux, δεν ήταν σε θέση να παράσχει στην Επιτροπή τα απαραίτητα στοιχεία ώστε να μπορέσει η τελευταία να διακρίνει μεταξύ των πωλήσεων στην « ελεύθερη » και στη « δέσμια αγορά » για τα έτη 1986 μέχρι 1988. Όσον αφορά την εταιρία Selni, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η εταιρία αυτή δεν επηρεάστηκε δυσμενώς από τον ανταγωνισμό των εισαγωγών από τη Ρουμανία και την Τσεχοσλοβακία, όπως προκύπτει σαφώς από μελέτη των πωλήσεων της εταιρίας Selni στην « ελεύθερη αγορά », οι οποίες αυξήθηκαν από 32 775 κινητήρες το 1986 σε 384 855 κινητήρες το 1989 στην ιταλική αγορά και οι οποίες, ενώ ήταν μηδενικές μεταξύ 1986 και 1988, έφτασαν τους 1 860 κινητήρες το 1989 στη ισπανική αγορά.

β) Επιπτώσεις των εισαγωγών επί των τιμών των προϊόντων των κοινοτικών παραγωγών

Επ' αυτού οι *προσφεύγουσες* διατείνονται ότι η Επιτροπή, ενώ αναγνώρισε στο σημείο 16 της επίδικης αποφάσεως ότι υπήρχε μία γενική τάση χειροτερεύσεως της οικονομικής καταστάσεως των κοινοτικών παραγωγών, εντούτοις απέφυγε συστηματικά να δεχθεί την ύπαρξη οποιασδήποτε επιπτώσεως επί των τιμών των προϊόντων και επί της οικονομικής καταστάσεως της κοινοτικής βιομηχανίας στην παρούσα υπόθεση. Ισχυρίζονται ότι η αιτιολογία την οποία προέβαλε η Επιτροπή για να καταλήξει στο συμπέρασμα αυτό είναι αντιφατική και ότι η Επιτροπή ερμήνευσε κάθε παράγοντα με τέτοιο τρόπο ώστε να επιβεβαιώσει την άποψή της ότι η διαδικασία αντιντάμπινγκ έπρεπε να περατωθεί. Εξάλλου, η αιτιολογία αυτή δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 190 της Συνθήκης ΕΟΚ, όπως ερμηνεύεται από το Δικαστήριο, ιδίως όπως έχει ερμηνευθεί με την απόφαση της 11ης Ιουλίου 1990, C-304/86 και C-185/87, Enital κ.λπ. (Συλλογή 1990, σ. I-2939), δεδομένου ότι δεν αναφέρονται ονομαστικά οι ενδιαφερόμενοι παραγωγοί και ότι οι προβαλλόμενοι λόγοι αλληλοεπικαλύπτονται μερικώς.

Προς απόδειξη της ελλείψεως συνεκτικότητας στην αιτιολογία της επίδικης αποφάσεως οι προσφεύγουσες εξετάζουν αναλυτικά την κατάσταση καθεμιάς από τις καταγγέλλουσες εταιρίες. Όσον αφορά τις καταγγέλλουσες εταιρίες που είχαν κέρδη, ήτοι την εταιρία Selni και την εταιρία IB-MEI, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν τη συλλογιστική της Επιτροπής, η οποία συνεπέρανε από την ύπαρξη κερδών ότι δεν προκλήθηκε ζημία. Όφειλε, κατά τις προσφεύγουσες, να εξετάσει επίσης αν τα κέρδη ήταν εύλογα και να εξακριβώσει αν αυτά πραγματοποιήθηκαν στην « ελεύθερη αγορά ». Τέλος, όφειλε να γνωρίζει ότι το άρθρο 4 του κανονισμού 2423/88 ουδόλως απαιτεί να έχει ζημίες το σύνολο της κοινο-

τικής βιομηχανίας για να μπορούν να ληφθούν μέτρα προστασίας αντιντάμπινγκ. Αν ενεργούσαν με τον τρόπο αυτό, οι υπηρεσίες της Επιτροπής θα διαπίστωναν ότι η εταιρία Selni εξακολουθούσε να έχει κέρδη αποκλειστικά λόγω του γεγονότος ότι οι τιμές στις οποίες αγόραζε τα οικεία προϊόντα ο όμιλος Thomson στη « δέσμια αγορά » αντιστάθμισαν τις ζημίες στην « ελεύθερη αγορά ». Όπως προκύπτει από το ερωτηματολόγιο που συμπλήρωσαν οι υπεύθυνοι της εταιρίας Selni, οι πωλήσεις της στην « ελεύθερη αγορά » γίνονται σε τιμές κάτω του κόστους παραγωγής, οι συνολικές δε πωλήσεις των εν λόγω κινητήρων στην « ελεύθερη αγορά » σημείωσαν σημαντική πτώση κατά τη διάρκεια της περιόδου διεξαγωγής της έρευνας, ήταν δε το 1989 κάτω του 3,8 %. Όσον αφορά τα κέρδη της ισπανικής εταιρίας IB-MEI, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή όφειλε να εξετάσει ακόμα αν τα κέρδη ήταν εύλογα, δεδομένου ότι είχαν μειωθεί σημαντικά κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών, από 18,2 % το 1986 σε 4,9 % το 1989. Αυτή η εξέταση ήταν απαραίτητη για τον πρόσθετο λόγο ότι η διείσδυση των εν λόγω εισαγωγών στην ισπανική αγορά, στην οποία πωλεί κυρίως τα προϊόντα της η IB-MEI, είναι μικρότερη από ό,τι στην ιταλική αγορά, καθώς και διότι στην αγορά αυτή, όπως έχει διαπιστώσει η Επιτροπή, παρατηρούνται μειωμένες τιμές σε όχι τόσο σημαντικά επίπεδα σε σχέση με την Ιταλία. Τούτο εξηγεί τη λιγότερο δυσμενή κατάσταση της IB-MEI στην αγορά του κράτους εγκατάστάσεώς της.

Όσον αφορά τις καταγγέλλουσες εταιρίες που είχαν ζημίες, ήτοι την εταιρία Sole SpA και την εταιρία Nuova IB-MEI, οι προσφεύγουσες επικρίνουν το ότι η Επιτροπή απέδωσε την ύπαρξη ζημιών στην πολιτική αγορών των ομίλων και αγνόησε το γεγονός ότι, στη « συνολική αγορά », σε σχέση με την οποία διατείνεται ότι εκτίμησε την κατάσταση, οι πωλήσεις γίνονταν κάτω του κόστους, δεδομένου ότι τα αποτελέσματα των πωλήσεων των εν λόγω επιχειρήσεων στην « ελεύθερη αγορά » ήταν — και εξακολουθούν να είναι — πολύ αρνητικά. Κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή δεν περιορίστηκε μόνο στα στοιχεία τα σχετικά με τη « συνολική αγορά » και εξέτασε την κατάσταση στη « δέσμια αγορά » μόνο επειδή χρειάστηκε να βρει μια δικαιολογία για να παραμερίσει ένα στοιχείο ασυμβίβαστο με τη βούλησή της να περατώσει τη διαδικασία. Προς στήριξη της απόψεως αυτής, οι προσφεύγουσες αναφέρουν την κατάσταση της εταιρίας Sole SpA, τις ζημίες της οποίας δεν έλαβε υπόψη η Επιτροπή διότι οι τιμές στις οποίες πωλούσε τα προϊόντα της της επιβλήθηκαν από τη μητρική εταιρία που είναι κατασκευαστής πλυντηρίων. Κατά την άποψη των προσφευγουσών, η αιτιολογία αυτή είναι προδήλως αντιφατική, υποστηρίζουν δε ότι η Επιτροπή παρέβλεψε το γεγονός ότι η « πολιτική τιμών » στο εσωτερικό ενός παραγωγού που καλύπτει όλα τα στάδια της παραγωγής δεν επηρεάζουν τις τιμές στις οποίες πωλούνται τα οικεία προϊόντα από τον ίδιο παραγωγό στην « ελεύθερη αγορά ». Αυτό επιβεβαιώνεται από το σχετικό με τις τιμές πωλήσεως μέρος D του ερωτηματολογίου της Επιτροπής, στο οποίο η ίδια ζήτησε από τις καταγγέλλουσες να περιοριστούν στην παράθεση των τιμών στις οποίες επωλούντο τα οικεία προϊόντα στους ανεξάρτητους πελάτες, χωρίς να αναφέρουν εκείνες που αφορούν τις εσωτερικές συναλλαγές στο πλαίσιο του ιδίου ομίλου. Από το ερωτηματολόγιο που συμπλήρωσε η εταιρία Sole SpA και το οποίο ήλεγξε η Επιτροπή προκύπτει ότι οι τιμές των προϊόντων της εταιρίας αυτής στην « ελεύθερη αγορά » είναι κατώτερες από το κόστος παραγωγής. Επομένως, κακώς έκρινε η Επιτροπή ότι οι εν λόγω εισαγωγές, που γίνονταν προφανώς σε μειωμένες τιμές, δεν επηρέασαν την κατάσταση της εταιρίας Sole SpA. Όσον αφορά δε την κατάσταση της εταιρίας Nuova IB-MEI, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν την ορθότητα της αιτιολογίας της Επιτροπής και απορρίπτουν την ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ των εν λόγω εισαγωγών σε μειωμένες τιμές και των περιθωρίων κέρδους της εταιρίας Nuova IB-MEI, δεδομένου ότι δεν υπήρχαν στοιχεία σχετικά με την οικονομική κατάσταση της ανωτέρω επιχειρήσεως κατά τα προηγούμενα έτη. Επ' αυτού οι προσφεύγουσες

διατείνονται ιδίως ότι, έστω και αν είχε στη διάθεσή της τα στοιχεία αυτά, η Επιτροπή και πάλι δεν θα μπορούσε να εκτιμήσει την ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου, δεδομένου ότι δεν εξέτασε την ύπαρξη μειωμένων τιμών όσον αφορά τις εν λόγω εισαγωγές παρά μόνο κατά την περίοδο διεξαγωγής της έρευνας. Εν πάση περιπτώσει, κατ' αυτές, η εκτίμηση της καταστάσεως της εταιρίας Nuova IB-MEI δεν μπορεί να έχει αποφασιστικό χαρακτήρα για τη συνολική εξέταση της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία, δεδομένου ότι το άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 2423/88 ορίζει ότι η εξέταση της ζημίας πρέπει να γίνεται σε σχέση με « το σύνολο των παραγωγών ομοειδών προϊόντων μέσα στην Κοινότητα ή εκείνων μεταξύ των οποίων η συνολική παραγωγή αποτελεί σημαντική μερίδα του συνόλου της κοινοτικής παραγωγής των προϊόντων αυτών », καθώς και δεδομένου ότι η εταιρία Nuova IB-MEI αντιπροσωπεύει μόνο το 5 % της εν λόγω κοινοτικής παραγωγής.

Όσον αφορά την άποψη αυτή, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι το γεγονός ότι οι τιμές πωλήσεως των κοινοτικών προϊόντων είχαν αυξηθεί αισθητά κατά τη διάρκεια της διεξαγωγής του ελέγχου, όπως παρατήρησε η Επιτροπή στο σημείο 15 της επίδικης αποφάσεώς της, δεν αποδεικνύει ότι δεν υπήρξε ζημία. Στην αλληλουχία αυτή προσάπτουν στην Επιτροπή ότι απλώς ανέφερε τον ισχυρισμό των προσφευγουσών ότι οι αυξήσεις αυτές δεν επαρκούσαν για να αντισταθμίσουν την αύξηση του κόστους παραγωγής, χωρίς να εξετάσει αν οι εν λόγω αυξήσεις ήταν πράγματι επαρκείς για την αποκατάσταση της οικονομικής καταστάσεως των κοινοτικών παραγωγών. Η εξέταση αυτή ήταν απαραίτητη για τον πρόσθετο λόγο ότι, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, περίπτωση γ, του κανονισμού 2423/88, μπορεί να διαπιστωθεί η ύπαρξη ζημίας έστω και σε περίπτωση που αυξήθηκαν οι τιμές των προϊόντων των κοινοτικών παραγωγών, εφόσον, όπως στην υπό κρίση υπόθεση, οι αποτελούσες το αντικείμενο ντάμπινγκ εισαγωγές εμποδίζουν την αύξηση των τιμών η οποία διαφορετικά θα επραγματοποιείτο.

Η *Επιτροπή* υπενθυμίζει καταρχάς ότι το συμπέρασμά της ότι δεν υπήρχε ζημία βασίζεται σε εκτίμηση του συνόλου των παραγόντων που αναφέρει το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 2423/88, οι περισσότεροι από τους οποίους δεν αμφισβητούνται από τις προσφεύγουσες.

Όσον αφορά την επίπτωση των εισαγωγών επί των τιμών και των κερδών, σημείο επί του οποίου οι προσφεύγουσες δεν συμφωνούν μαζί της, η Επιτροπή διατείνεται ότι στις αιτιολογίες των σημείων 15 και 16 της επίδικης αποφάσεως επεξηγούνται με σαφήνεια οι λόγοι για τους οποίους η ίδια δεν ήταν δε θέση να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι υπήρξε ζημία σε βάρος της κοινοτικής βιομηχανίας όσον αφορά τις τιμές και τα κέρδη. Συναφώς, υπενθυμίζει ότι διαπίστωσε, στο σημείο 15 της αποφάσεώς της, ότι « οι τιμές πώλησης των κοινοτικών παραγωγών αυξήθηκαν αισθητά κατά την περίοδο της έρευνας » και ότι παρατήρησε, στο σημείο 16, όσον αφορά τα κέρδη, ότι δεν μπόρεσε να καταλήξει σε κάποιο τελικό συμπέρασμα, διότι δύο επιχειρήσεις που αντιπροσωπεύουν σχεδόν το ήμισυ της κοινοτικής παραγωγής δεν παρέσχαν τα απαραίτητα στοιχεία.

Στην αιτίαση των προσφευγουσών ότι η αιτιολογία της Επιτροπής δεν μπορεί να γίνει πλήρως αντιληπτή, δεδομένου ότι δεν αναφέρεται η ταυτότητα των οικείων κοινοτικών παραγωγών και ότι οι προβαλλόμενοι λόγοι αλληλοεπικαλύπτονται μερικώς, η Επιτροπή αντιτείνει ότι η εξέταση περί της υπάρξεως

ζημίας περιέλαβε, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 2423/88, το « σύνολο των κοινοτικών παραγωγών » και ότι οι παραγωγοί δεν χρειάζεται να αναφέρονται ονομαστικά. Οι προβαλλόμενες αιτιολογίες αλληλοεπικαλύπτονται μερικώς διότι συνδέονται μεταξύ τους.

Για τους λόγους αυτούς η Επιτροπή θεωρεί ότι η αιτιολογία της επίδικης αποφάσεως πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 190 της Συνθήκης.

2. *Επί της εξαιρέσεως από τη διαδικασία των εισαγωγών από τη Βουλγαρία*

Οι *προσφεύγουσες* υποστηρίζουν ότι στερείται παντελώς ερείσματος η ενέργεια της Επιτροπής να εξαιρέσει τις εισαγωγές από τη Βουλγαρία από τη διαδικασία λόγω του γεγονότος ότι δεν διαπιστώθηκε καμία εξαγωγή από τη χώρα αυτή το 1988 και κατά τη διάρκεια διεξαγωγής του ελέγχου. Διερωτώνται, ιδίως, σε ποια στοιχεία στηρίχθηκε η Επιτροπή για να καταλήξει στο συμπέρασμα αυτό, δεδομένου ότι ο Βούλγαρος παραγωγός δεν συμπλήρωσε το ερωτηματολόγιο που του απέστειλε η Επιτροπή, ότι οι εισαγωγείς δεν παρέσχαν καμία πληροφορία σχετικά με τις εισαγωγές από τη Βουλγαρία και ότι στις στατιστικές του Eurostat, έστω και αν αυτές αφορούν δασμολογική κλάση που δεν καλύπτει μόνο τους κινητήρες για τους οποίους γίνεται λόγος στην καταγγελία, αναφέρονται σημαντικές εισαγωγές από τη Βουλγαρία.

Υπό τις συνθήκες αυτές, λαμβανομένης υπόψη ιδίως της αρνήσεως του Βούλγαρου εξαγωγέα να συνεργαστεί, η Επιτροπή υπεχρεούτο, κατά τις προσφεύγουσες, να ακολουθήσει τη συνήθη πρακτική της, ήτοι να εφαρμόσει το άρθρο 7, παράγραφος 7, περίπτωση β, του κανονισμού 2423/88, κατά το οποίο μπορεί να συνάγονται προκαταρκτικά ή οριστικά συμπεράσματα, θετικά ή αρνητικά, βασιζόμενα στα διαθέσιμα στοιχεία. Επομένως, η Επιτροπή μπορούσε να λάβει ως βάση τα στοιχεία που περιλαμβάνονταν στην καταγγελία σχετικά με τις εισαγωγές από τη Βουλγαρία.

Η *Επιτροπή* παρατηρεί επ' αυτού ότι οι προσφεύγουσες δεν προσκόμισαν κανένα αποδεικτικό στοιχείο σχετικά με τις εισαγωγές βουλγαρικών κινητήρων κατά τη διάρκεια της περιόδου την οποία αφορούσε η έρευνα. Στην καταγγελία τους οι προσφεύγουσες έκαναν λόγο μόνο για εισαγωγές στην Ισπανία το 1988, δηλαδή πριν από την περίοδο που αφορούσε η έρευνα.

Στη συνέχεια η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, αντίθετα, διαπίστωσε ότι στις στατιστικές του Eurostat δεν αναφερόταν καμία εισαγωγή ηλεκτρικών κινητήρων από τη Βουλγαρία στην Κοινότητα. Η διαπίστωση αυτή επιβεβαιώθηκε, αφενός, από δήλωση των ισπανικών αρχών ότι δεν πραγματοποιήθηκαν εισαγωγές κινητήρων από τη Βουλγαρία τόσο κατά τη διάρκεια του 1988 όσο και κατά τη διάρκεια της περιόδου που ελήφθη ως βάση για την έρευνα και, αφετέρου, από τον Βούλγαρο εξαγωγέα, που βεβαίωσε ότι δεν είχε πραγματοποιήσει εξαγωγές προς την Κοινότητα κατά τα έτη 1988 και 1989.

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, ορθώς δεν περιελήφθη στη διαδικασία ο Βούλγαρος εξαγωγέας.

Στο υπόμνημα απαντήσεώς τους οι *προσφεύγουσες* προσάπτουν στην Επιτροπή ότι, βάσει των κανόνων της χρηστής διοικήσεως, για να μπορέσει να εκτιμήσει τον κίνδυνο προκλήσεως ζημίας, όφειλε να επαληθεύσει την ύπαρξη εισαγωγών όχι μόνο από τα ισπανικά αλλά και από τα ιταλικά και τα γαλλικά τελωνεία.

Η *Επιτροπή* παρατηρεί, στο υπόμνημα ανταπαντήσεώς της, ότι θεωρεί αξιόπιστα στοιχεία τις στατιστικές του Eurostat και ότι επειδή ακριβώς δεν ήθελε να παραλείψει τίποτα διενήργησε έναν επιπλέον έλεγχο απευθυνόμενη στα ισπανικά τελωνεία, δεδομένου ότι οι καταγγέλλουσες έκαναν λόγο για εισαγωγές στην αγορά αυτή. Όσον αφορά τις άλλες αγορές, έκρινε ότι τούτο δεν ήταν απαραίτητο, καθόσον οι στατιστικές του Eurostat επιβεβαιώθηκαν από γραπτή δήλωση των Βούλγαρων εξαγωγέων.

M. Zuleeg
εισηγητής δικαστής